

OGV DAL

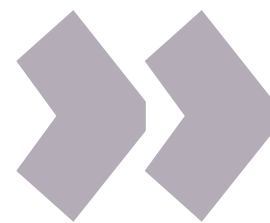

og samanumtikið víst, at eg havi yvirskot og orku til skúlan og tað arbeiði, sum hann krevur, sigur hon, tá hon verður spurd um uppskriftina til góð skoðsmál.

– Foreldrini hjá mær hava eisini raðfest skúlan øll árin, eg havi gingið í skúla. Tey hava stuðlað og hjálpt okkum, tá vit hava havt tørv á tí. Eisini eri eg rættiliga kappingarsinnað, og seti eg mær okkurt fyri, fari eg eftir tí. Tí haldi eg, at tað er blandingur av sosialum umhvørvi og egnum samleika, sum ger, at skúlin verður raðfestur so høgt, greiðir hon frá.

Hóast skúlin hevur verið raðfestur høgt og kravt sítt, heldur Ida tó ikki, at hon hevur ofrað nakað av tí sosiala ungdomslivinum fyri høgu skoðsmáluni.

– Nei, eg haldi ikki, at eg havi ofrað nakað, tí eg haldi ikki, at arbeiðsbyrðan er alt ov stór á mið-

Tá eg byrjaði at fáa karakterir, bleiv tað til eina kapping, og eg varð enn meir motiverað til a gera meir burturúr, tí góðu úrslitini vóru eisini motiverandi

námi, um ein dugur fakini. Fylgir tú við, og dugur tú tað grundleggjandi í undirvísingini, so klárar tú teg. Onkuntíð hevur tað sjálavndi verið strævið, og eg havi tó raðfest summi ting hægri enn onnur. Eg steðgaði millum annað við fótbóltnum, tí eg vildi heldur gera okkurt annað, sigur hon.

– Leggur tú tær tingini væl til rættis, ber tað til at hava eitt virkið lív uttanfyri skúlan. Eg royni at fyrireika meg væl, og samanumtikið eri eg skipað, men eg eri – líkasum øll hini - eisini byrjað upp á eina uppgáva tveir tímar áðrenn, hon skal latast inn.

Hesi trý árin Ida á Reynatúgvu hevur gingið á miðnámi,